

MÊ TÍN 2:

TỰ DO HAY KHÔNG TỰ DO

Điều hệ trọng cũng là điều khát khao to lớn của con người từ cổ chí kim, đó là: sự tự do. Song, hiểu như thế nào về nghĩa của tự do, con người lại thường hay lầm lạc.

Vì chưa thấu hiểu, cái giá phải trả cho sự mất tự do là sâu sắc và khôn lường.

Trong thế giới giả tạm, sự mất tự do hay có được tự do đều là giả dối, không thực. Các khái niệm về tự do của các chủ nghĩa đưa ra ít nhiều đều mang tính nguy biện – bởi, suy cho cùng, tự do chỉ thực sự là tự do khi thực thi tính bình đẳng tuyệt đối. Một xã hội phân tầng bởi rất nhiều loại, hạng ... hay gọi đó là những giai cấp thì không thể mang đến sự tự do đúng nghĩa.

Tự do hay không tự do – đó cũng là nghĩa của chân lý hay không chân lý. Tức, chỉ có thể là mặt này hay mặt khác – không bao giờ có thể vừa là mặt này lại vừa là mặt khác. Có nghĩa: hoặc tự do hoặc nô lệ.

Bất kỳ một lý thuyết nào, nếu không xóa được ranh giới giữa lãnh tụ, đảng tối cao và những người bầy tôi – có nghĩa vẫn còn kẻ bề trên và người cấp dưới – thì chẳng thể nào mang đến tự do. Không tự do nên hạnh phúc chỉ là nguy tạo. Sự kêu gào thực thi tự do dưới bất kỳ một chủ nghĩa nào đều là tạm bợ và nếu nhìn vào chiều sâu thì đó là không tưởng.

Ở góc độ tâm linh mới thấu hiểu được sự mất tự do là ghê gớm đến dường nào ... Sự trói buộc, sự kìm gởi, sự cầm cố ... tâm linh mới là điều đáng kinh sợ gấp hàng vạn vạn lần thứ nô lệ bằng xác thịt. Bởi, thứ nô lệ bằng thân xác chỉ tựa như “hơi thở” ngắn ngủi – so với sự dằng dặc của hàng bao đời, bao kiếp chẳng thể tìm lại được con người của chính mình.

Nhìn nghiệp lực vô minh nơi bao chúng sanh còn triu triu nặng ... Bồ Tát sao không khỏi ngậm ngùi ...

Một lúc nào đó hãy cố sức mà giật mình, hãy cố sức hỏi chính bản thân mình : Về đâu ? Nơi ấy là thế nào ? Còn nô lệ hay tự do ? Nô lệ cho ai, vì lẽ gì ? ...

Con đường thật sự tự do thênh thênh ... mở rộng đến tận chân trời ... Hãy cố vượt qua sức trì kéo khủng khiếp ... để đặt được bước chân mình vào ...

P.T.C